'ततो **वावृत्यमानाऽसौ** रामशालां न्यविक्षत ।' इति **भट्टि** (4-28) प्रयोगश्चात्र अनुकूलः। '—**वर्तने च**' इति **हेमचन्द्रः** । '—**संभक्तौ वरणे**' इति **वोपदेवः** ।

वावर्तकः-र्तिका, वावर्तकः-र्तिका, विवावर्तिषकः-षिका, वरीवावर्तकः-र्तिका ;
वावर्तिता-त्री, वावर्तयिता-त्री, विवावर्तिषिता-त्री, वरीवावर्तिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिक**गृध्यति**वत् (424) ज्ञेयानि । शानचि [1]वावृत्यमानः, क्यपि-[2]वावृत्यम् , वावर्तितम् इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषः ।

(1592) "**वाश्रृ शब्दे**" (IV-दिवादिः-1163. अक. सेट्. आत्म.) [अ]

'वास्रृ—' इति **काशकृत्स्नः** । 'वाश्रृ—' इति **कातन्त्राः, अन्ये च वैयाकरणाः** ।

वाशकः-शिका, वाशकः-शिका, विवाशिषकः-षिका, वावाशकः-शिका ;
वाशिता-त्री, वाशयिता-त्री, विवाशिषिता-त्री, वावाशिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**काशति**वत् (186) ऊह्यानि ।
शानचि-[3]उद्वाश्यमानः[A], [4]वाशनः[B], वाशा, वाशिका, वाशिरा, [5]वाशुरा, [6]वाशरः, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम् ।

---

1. '**रीगृदुपधस्य च**' (7-4-80) इति यङन्ते सर्वत्र अभ्यासे रीगागमः ।
2. '**ऋदुपधात्**—' (3-1-110) इत्यादिना क्यप्प्रत्यये रूपमेवम् ।
3. उत्पूर्वकात् धातोः, लटः शानचि कर्तरि शपि, तस्य श्यनि च रूपमेवम् ।
4. नन्द्यादेः (3-1-134) आकृतिगणत्वात् ण्यन्तात् ल्युः प्रत्ययः ।
5. 'मन्दि**वाशि**—' (द. उ. 8-21) इत्यादिना उरच्प्रत्यये रूपमेवम् । वाश्यतेऽत्यर्थमिति **वाशुरः**—गर्दभः । '**मन्दिवासि**—' इति **नारायणश्वेतवनवासिनौ** । अत्र **धातुवृत्तौ** 'मन्दि**वाशि**—' इत्यादिना किरच्प्रत्यये **वाशिरः** इति दृश्यते । **वृत्त्यादावपि वाशुरा** इत्येवोदाह्रियते । **तरङ्गिण्यामपि** एवमेव ।
6. '**अर्त्तिकमिभ्रमिदेविवाशि**—' (द. उ. 8-62) इत्यादिना अरन्प्रत्यये रूपमेवम् । **वाशरः**=कोकिलः । अत्राह **मनोरमाकारः**— '**केचित्तु** सूत्रे **वाशिभ्य** इति तालव्यं पठित्वा '**वाशृ शब्दे**' वाश्यते इति **वाशरः**=कोकिलः इत्याहुः' इति ।

[अ] '...**वाशति**...' (ऋक् 5-54-2) इति प्रयोगदर्शनात् भौवादिकोऽपि अयं धातुः इति ऊह्यते । 'चीचीकूचीति **वाशन्ति** सारिकाः—' (महाभारते 16-38) इति च ।

A. '**उद्वाश्यमानः** पितरं सरामं लुठयन् सशोको भुवि रोरुदावान् ॥' भ. का. 3-32
B. 'मृङ्गालीकोकिलक्रुञ्चिर्**वाशनैः** पश्य लक्ष्मण ।' भ. का. 6-74